

Bygðarhús.

Ungdómurinn skal hava sína fríð, og atlandi verður frítíðarhald ungdómsins at taka til. Soleiðis er manngongdin úti í heiminum og soleiðis verður stöðan ivaleyst eisini einaferð her hjá okkum. Nógvastaðni er tað í so máta komið so langt, at myndugleikarnir hava stórar trupulleikar við at seta í verk tiltøk, ið kunnu ávirka ungdómin burtur frá at nýta frítíðina á slíkan hátt, at hon bæði verður til ógagns og skaða fyri ungdómin sjálfan og samfelagið. Hesi tiltøk kosta pening, pening, ið torforur er at fáa til vega á einum sinni. Menn eru tí harmir um, at teir, ið frammanundan hava rátt fyri borgum, ikki hava verið meira framskygdir og longu fyri mongum árum síðan eru farnir undir at loysa henda spurning, so ungdómurinn ikki verður ríkin út til einkis í tí tífárlitnum, tá ið ongantið verður gjørt ov mikið fyri at hann kann finna seg sjálfan og veruliga fóta sær fyri at gerast góðir og sannir samfelagsborgarar.

Eisini vit verða at taka henda spurning til nærrí umhugsan. Vit eru ivaleyst mikið verri staddir enn aðrar tjóðir á hesum økinum.

Eitt hitt fyrsta takið, ið farið má vera undir, eru bygðarhús. Hús, ið kunnu verða ein miðstöð hjá tí uppvaksandi ungdóminum. Tilíkkum húsum er stórtørvur á í flestu bygðum. Skal ein politiskur ella kristiligur fundur verða hildin er ofta ógjøriligt at fáa hóskað holi. Tey holi, ið eru, eru ofta vánalig og bjóða lítlan hugna. Peningaligu vánirnar eru ikki til staðar at halda eitt vakurt og snotiligt fundarholi. Eitt nú fimleikaviðurskiptini á bygðunum. — Skúlarir hava onga slíka holl, men um rætt varð atborið, kundi eitt slíkt bygðarhús lættliga tænt hesum endamáli eisini. Ja, stutt sagt, tað mest ótrúliga — til frama fyri bygð og fólk — kundi fingist burtur úr einum tilíkkum bygðarhúsi. Men lat okkum ikki gloyma tað peningaliga. Almennur peningaligur stuðul er neyðugur. Fyrst og fremst eiga kommunurnar at hava eitt opið eyga fyri hesum, tað er beinleiðis teirra skylda yvir fyri ungdóminum og bygðini.

Javnaðarmanna stuðul og vælvild eigur henda hugsan altíð. Flokkurinn setur hina einstaku menniskjuna fremst av øllum og tí verður hann eisini altíð at reka ein slíkan politikk, ið er til gagns og hevur menniskjuna, einstaklingin, ungdómin. Ein táttur í hesum arbeiði verður altíð at skapa eina ungdómsmiðstöð í hvørji bygð. — Fyri at loysa henda brennandi spurning og tí verður tað ein aðaltáttur hjá øllum teimum, ið seta hitt sosialistiska framburðsverkið hátt, heithjartaðir at ganga moralsku og mentunnarligu krøvum ungdómsins á móti, ikki bert sum viðfáningsverk men sum fullbórið lið í aðalstevnuni at skapa Fólkahæimið FØROYAR

Hugsunarhátturinn

Hugsunarhátturinn er ógviliga ymskur, summi halda tað vera rættast, sum tey halda uppá, og onnur halda tað vera blóðskeivt og halda teirra hugsan vera ta røttu — so ójavn er vit menniskju innrættað í so máta — øll vilja halda teirra hugsan vera rættast, bæði í einum og øðrum fori, og verður hetta teimum flestu tíværrí til óbotaligan skaða.

Í tí politiska lívinum er tað eisini soleiðis, at hvør flokkur heldur sína stevnuváta vera ta røttu — tað vil soleiðis vera; men fyri tí er tað langt í frá soleiðis. Øll kenna stöðuna, hvussu hon var, tá ið sambandsflokkurinn og fólkaflokkurinn kuduðist at hava valdið her á landi — tað var sanniliga ikki nøkur gøðingatið hjá fjøðini av Føroya fólk — hvørki teimum, sum vóru arbeiðsfør — og enn minni hjá teimum óarbeiðsføru — tá var eingin avlamsrenta og ellisrenta tí lík, hon var. Fólkíð tá í tíðini var alt ov stuttstykkt til at duga at síggja sitt besta, hóast teyuttan íva hava viljað havt tað annarleiðis. Men til alla lukku kyknaði ein nýggjur flokkur upp fyrst í tjúgunum — tann sokallaði javnaðarflokkurinn, og við honum íbirtist ein neisti til betri livilíkindir enn tey sum høvdu verið frammanundan. Men hesin flokkur hevur tíværrí ongantið verið serliga mannsterkur á tingi, soleiðis at hann fult út hevur kunnað tikið tey megnartøk, sum honum hevur ligið á hjartað; tí fólkíð, sum altíð er stirvið og seint at fáa á glið til sítt egna besta, hevur verið ringt at fingið til at styðja henda arbeiðsfúsa flokk. Ein flokk, sum av heilum huga hevur havt til endamál at skapa betri livilíkindir fyri fólk bæði á landi og sjógv og somuleiðis at skapa betri kor fyri tey óarbeiðsføru (avlams- og ellisrentunjótarar).

So lægið er tó alt, at fólkíð sjálvt er sín egni meinbogi fyri at skapa sær betri livilíkindir, sum tað tó alt strevast og tráar eftir dag og dagliga — men vil tó ikki víkja frá síni rangvørgu stöðu. Ivaleyst hugsu og siga fólk sum so: Hvat kunnu tó javnaðarmenn gera fyri at skapa okkum betri livikor enn hinir flokkarnir. Megu javnaðarmenn ikki vera tað sama sum hinir — ella kannsa verri — bert brúka stór orð. So er svarið tó so einfalt og líka til — læið javnaðarmenn koma tí róðrið — teir, ið eru einastu menn, sum av sonnum hava víst, at teir hava hug og eru til reiðar at skapa tað so liviligt sum gjøriligt fyri allan arbeiðarastættin bæði á landi og sjógv — øll skulu hava eins rætt at liva sum menniskju — og ikki bert einstakir gøðingakálvar, ið liva í yvirflóð av slitmannsins ávum.

Har tað er blivið betri, er tað avgjørt av javnaðarmanna ávum, tí tað er einasti flokkur, sum av

øllum alvi hevur barst fyri betri og tryggari korum. Sjálvandi vilja móttøðuflokkarnir avnøkta hetta; men tað nyttar teimum pára einki tí tað er ein royndur veruleiki. Tað er eitt vápn, sum móttøðuflokkarnir nýta upp undir hvørt val — at geva veljarunum so og so góð lyftir — og párt einki annað. Og hetta hevur fólk so torført við at læra. Slík skálkabregd — av flokkum og monnum, sum tey ferð eftir ferð og ár eftir ár, einans eru ferd út í stórri fíggariligt ófori av. Varð ikki javnaðarflokkurinn til, so var heldur ikki tann bati í ymskum vinnulivstættum og øðrum, sum tað er. Hetta kemur av teirri orsök, at sjálvt um javnaðarflokkurinn ikki hevur havt tað avgerandi valdið á lótingi, so hevur hann havt tað ávirkan, at hann hevur skorað á hinar flokkarnar, soleiðis at teir eru noyddir at gliða meira, enn teir annars høvdu gjørt. Javnaðarflokkurinn hevur soleiðis verið atvoldin í, at afturhaldsflokkarnir eru noyddir at gliða við síni flokksstevnuváta fyri hvørt val, tí annars vildu teir longu verið sovnaðir burtur — og tá serliga sambandsflokkurinn við síni negativu og stökk-

konservativu stevnuváta.

At javnaðarmannaleiðin er einasta og hollasta leiðin at ganga, er ikki bert nakað tómt skríl, tí við javnaðarmonnum er avlams- og ellisrentan hækkað munandi, og við honum kom lönjavnin, forskotsrindanin og prísviðbótin. Javnaðarflokkurinn verður mangan kallaður fyri uppskotsflokkurinn, men av javnaðarmanna uppskotum er tað blivið til tann bata tað er, bæði á ein og annan hátt, sjálvt um tað ikki er blivið so fullfíggað sum teirra uppskot hava ynskt tað. Hinir flokkarnir eru uppskotsleysir og kallast tí teir uppskotsleysu flokkarnir — flokkar, ið einans hava til endamáls at áleggja okkum tyngri byrðir.

Vóru nógv av teimum uppskotum, sum javnaðarmenn hava lagt inn á ting blivin ein veruleiki, so nýttist ikki okkara landsmonnum at farið burtur í fremmand lond og við fremmandum skipum, fyri at vinna sær og sínum dagligt breið.

Nei, tað skal sláast fast, at so leingi javnaðarmenn ikki koma at sita við róðrið, so leingi verður tað ikki liviligt hjá fjøðini av Føroya fólk. Dj.

KUNSTGØDNING

KALKSALPETER

18% SUPERFOSFAT (grannuleret)

50% KALI

AMONSULFATSALPETER

NITROPHOSKA

Største lager — billigste priser
mod kontant betaling.

A.S. Valdemar Lützen,

TELEFON 1020

Thorshavn.

TELEFON 1020

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kríggstrygging . telf. 1086
Føroya Brunatrygging . telf. 1089

Føroya Sjóvátrygging . telf. 1086
Føroya Vanlukkatrygging telf. 1721

Vit tryggja:

**Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs
bilar o. a.**

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

FÆROSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆROSKT PRODUKT

FINT PRODUKT